

Goede hulp is moeilijk om zeep te krijgen
(Good help is hard to murder)

Komedie in twee bedrijven

door

PAT COOK

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GOEDE HULP IS MOEILIK OM ZEEP TE KRIJGEN - GOOD HELP IS HARD TO MURDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Miribelle Coventry - een lief veertigjarig vrouwtje uit het zuiden. Zo iemand die u altijd al had willen ontmoeten. Maar haar geheugen is niet helemaal betrouwbaar.

Delilah Tentrees - Miribelle's sarcastische, oudere zuster. Een beetje bombastisch, ze is altijd bezorgd over "wat de mensen zullen zeggen".

Libby - de meid in het huishouden van de Coventry's. Ze is te mooi om waar te zijn. Een soort vrouwelijke Uriah Heep.

Elmira - een zwaarwichtige vriendin van Miribelle. Ze werpt zich op als psychiater tegenover iedereen die naar haar wil luisteren.

Florence - de buurvrouw. Ze is ongeveer net zo oud als de zusters. Maar ze is een beetje gek.

Politieagente Judy - die bekend is in de buurt.

Socrates - de papegaai.

Minnie Craddock - de tante van Miribelle en Delilah. Uiteindelijk blijkt zij een ontsnapte, psychiatrische patiënte te zijn.

TIJD: het heden.

PLAATS: het Zuiden.

NOOT VERTALER:

In eerste instantie heb ik geprobeerd het zuidelijke accent van de spelers om te zetten in een Surinaams accent, omdat dat taalkundig het meest met elkaar overeenkomt. Maar dat werd helemaal niet geestig, het deed neerbuigend en racistisch aan. Daarom heb ik de dames maar normaal laten praten, op de meid na, die een plat Amsterdams accent heeft gekregen, wat ik wel bij haar karakter vond passen.

DECOR:

Ver in het diepe Zuiden regeert nog steeds een nobel en onverbiddelijk type: "de Zuidelijke Schoonheid". Dit type vrouw -hoewel veel ouder- is gesteld op een burgerlijk, traditioneel, enigszins kortzichtige leefstijl. Als je zo'n vrouw in huis hebt, kan dat zijn charme hebben, hoewel ze wat excentriek plegen te zijn. Als het er twee zijn, wordt het al minder charmant, en duidelijk veel excentrieker. Miribelle Coventry en Delilah Tentrees zijn zulke types. Hun woonkamer spreekt van vergane glorie en staat vol stoelen met te veel kussens, bijzettafeltjes, en oude, vergeelde portretten van overleden familieleden, die geen van allen

glimlachen. De voordeur zit aan de rechterkant van het toneel en wordt geflankeerd door twee ramen. Een tweede deur zit in de muur van het achtertoneel en leidt naar de salon. De derde deur zit in de linkermuur. Die gaat naar de keuken en het achterportaal. Een trap versiert de muur van het achtertoneel vlak bij de linkerkant van de deur van de salon. Er is nog een stoel bij het raam vlak bij de voordeur.

De grote divan, of zoals de zusters het noemen, de sofa, staat op het voortoneel links van het centrum. Hij wordt geflankeerd door twee bijzettafeltjes met een bijpassende stoel aan de linkerkant van het toneel. Er staat een bureau bij de linkermuur, vlak bij de haard. Een vogelkooi staat naast de onderste trede van de trap. Socrates, de papegaai van de familie, heeft hier zijn domicilie.

Voor tante Kathleen die me mijn eerste typemachine gaf.

Een opmerking bij het toneelstuk:

In dit stuk komt de "Man met de Zeis" voor. Dit spook kan worden uitgebeeld met een zwarte mantel en een hoed. Handschoenen en een doodskopmasker zullen onze spook-achtige bezoeker nog echter laten lijken. Voor een nog beter effect kunt u de oogholtes bedekken met gaasachtige stof. Dit geeft de drager genoeg zicht, terwijl de mensen in de zaal dan de ogen van Magere Hein niet zien. In dit stuk komt ook een papegaai voor, Socrates. Dit kan een opgezette vogel in een kooi zijn. Een acteur of actrice kan met de microfoon zijn zinnen opzeggen. Onderschat deze rol niet. Hij heeft de clou van het stuk in handen.

Pat Cook.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Als het licht langzaam feller wordt, zien we Miribelle die de papegaai voert en met hem praat.

Miribelle (*houdt een cracker voor de papegaai*): Is Socrates een knappe jongen?

Socrates: Awwrk!!

Miribelle: Is Socrates een knappe jongen?

Socrates: Awwrk!

Miribelle: Is Socrates een...

Socrates (*valt haar in de rede*): Geef me nou die cracker maar!!!

Miribelle: Knappe Jongen!!! (*ze steekt de cracker door de tralies en bedekt hem weer*)

Socrates: Awwrk! Hij is oudbakken!! (*Libby komt binnen met een blad met de theepot en kopjes*)

Libby: Hier is een lekker koppie thee voor u, jefrau Miribelle. Ik hep het extra lang late trekke, want ik weet dat u het graag sterk hep. (*ze zet het op de tafel bij de divan neer*) Ik hep een beetje Darjeeling bij de Pekoe gedaan.

Miribelle: Dank je wel, Libby.

Libby: Ik dacht, dat geeft er nog wat extra smaak an. (*Delilah komt de trap af*)

Miribelle: Vast wel. Heel attent van je, Libby.

Libby: Verder nog iets nodig? U ken het krije so as u t hebbe wil.

Delilah (*kattig*): Nee. Verder niets nodig, Libby.

Libby: Goet mevrau. (*ze verdwijnt terug naar de keuken*)

Delilah (*leunt over naar Miribelle*): Laten we de meid van kant maken.

Miribelle: Wat?? (*Libby komt weer binnen met een trommel koekjes*)

Libby (*zet de trommel op het blad*): Er ware vanmorge van die patvindsters, en ik dacht, laat ik die nou es kope. Ik weet nog hoe lekker u se laatst vont.

Miribelle: O, dank je wel, Libby, je bent zo lief voor ons!! (*Libby verdwijnt weer naar de keuken*)

Delilah: Laten we de meid om zeep brengen!!

Miribelle: Wat? (*Libby komt weer binnen, deze keer met een paar linnen servetten. Delilah slaat haar ogen ten hemel en gooit haar handen in de lucht als een teken van walging*)

Libby: Hoe ken ik dat nou vergete? Niet dat jullie sulleke voddebale zijn, maar ik hou ervan om me werrek goet te doen. Je ken alles van me segge, maar niet dat ik me werrek niet goet doe. (*ze gaat terug naar*

de keuken. Delilah draait zich weer in de richting van Miribelle en staat op het punt iets te gaan zeggen, maar wordt onderbroken door Libby)
Na al die jaren in de familie weet ik alles wat ik wete moet, daar ken je zeker van zijn. *(ze verdwijnt)*

Miribelle: Wat zei je nou, Delilah?

Delilah *(sarcastisch)*: Nou weet ik het niet meer.

Socrates: Laten we de meid van kant maken!!

Delilah: Hou je kop!!

Socrates: Awwrk. Die cracker is oudbakken.

Delilah: Hadden we niet een nieuwe plumeau nodig??

Socrates: Socrates is een knappe jongen, knappe jongen, Awwrk!!
(Delilah duwt Miribelle op de divan)

Delilah: We moeten die vrouw kwijt zien te raken.

Miribelle: Wie?

Delilah: Miribelle, je bent een lieve zus, maar je hebt het zwarte garen / het buskruit niet uitgevonden! Libby natuurlijk! de meid!!

Miribelle *(gaat op de divan zitten en begint de thee in te schenken)*: Hoor nou eens wat je zegt, lieve schat. Dat kun je toch niet menen. Ze is al.. hoelang is ze nou bij ons? Twaalf jaar?

Delilah *(loopt heen en weer)*: Zoiets, denk ik.

Miribelle: Of is het al vijftien jaar? Volgens mij was het heel slecht weer die dag, het stormde. En vader kwam toen ziek thuis. Als hij inademde, klonk hij als iemand die een kat uitrekt. Het was toen bar en boos, in april.

Delilah: Nou ja, vijftien jaar, wat maakt dat...

Miribelle: Weet je nog, we hadden toen ouwe Frowser nog, en ze had net puppies gekregen. Zeven. En toen bleek vader allergisch te zijn voor hondenhaar.

Delilah: Okee, maar....

Miribelle: Of had ze toen een nest van tien puppies? Ik weet nog dat er drie waren die er helemaal hetzelfde uitzagen. We konden ze niet uit elkaar houden en we hebben ze alledrie aan de baptisten dominee gegeven.

Delilah *(wordt langzaam wild)*: O nee, hè?

Miribelle: En die noemde ze Sadrach, Mesach en Abednego. Mooi, hè?

Delilah *(houdt op met heen en weer lopen)*: Weet je nog waar dit gesprek over ging?

Miribelle: Natuurlijk, maar...

Delilah: Maar wat?

Miribelle: Het was niet die baptisten dominee. Hij was methodist!!

Delilah *(laat zich ten einde raad in een stoel zakken)*: Het is mijn eigen schuld, ik ben hiermee begonnen, ik trap er steeds weer in.

Miribelle: En hij noemde ze Huey, Dewey en Loury!!

Delilah: Ook uit de bijbel?

Miribelle: En het was niet in april, maar in maart, dus het is twaalf jaar geleden.

Delilah: Waarom loopt de laatste tijd elk gesprek met jou zo uit de hand dat ik mijn brood mee moet nemen?

Miribelle: O, heb je honger? (*houdt haar de koektrommel voor*)

Delilah: AAAHHHH. (*ze staat op en gaat naar de divan*) Luister naar me. Luister je? Kijk me aan, als ik tegen je praat. En concentreer je! Moeilijk, hè? Probeer te volgen wat ik zeg.

Miribelle: Ga je gang. Dit is blijkbaar heel belangrijk voor je, ik wil je graag helpen.

Delilah: Dat is een hele opluchting. Okee. (*ze haalt diep adem*) Weet je nog waar we het over hadden toen ik de trap afkwam?

Miribelle: Ja, het ging over de meid, je wilde haar van kant maken. VAN KANT MAKEN?

Delilah (*houdt gauw haar hand over haar zusters mond*): Goeie genade, wil je niet zo schreeuwen? Het valt me nog mee dat je tanden er niet uit gevlogen zijn door de luchtdruk. (*ze haalt haar hand weg*)

Miribelle: Komt door die nieuwe bisonkit.

Delilah: Mooi, maar wat ik zeggen wou...

Miribelle: Of was het nou velpon?

Delilah: Ho, wacht, luister nou!!

Miribelle: Nee, het was die bisonkit, want het kwam uit zo'n geel met rode tube, met zo'n verhaaltje erop over tand- bederf. Het viel me gelijk op, dat het zo'n aparte kleur was. De tandarts had het aangeraden, en toen dacht ik... (*ze ziet Delilah wanhopig haar hoofd schudden*) Wat is er, liefje?

Delilah: Het is mijn eigen schuld. Ik ben van mijn onderwerp afgedwaald. Het was ook te mooi om waar te zijn.

Miribelle: Wat dan, liefje?

Delilah: We moeten van haar af zien te komen.

Miribelle: Maar ze is altijd zo aardig. Moeten we haar wegdoen?

Delilah (*komt dichterbij*): Niet wegdoen. Van kant maken!!

Miribelle: Zeker weer te veel naar griezelfilms gekeken? (*ze staat op en loopt naar een plant in de vensterbank. Ze begint eraan te frunniken*) Ik begrijp niet waar je die ordinaire taal oppikt. Zo ben je toch echt niet opgevoed.

Delilah (*loopt achter Miribelle aan*): Hoor nou. Het enige wat we niet kunnen doen, is haar weg laten gaan. Ze weet te veel.

Miribelle: Wat bedoel je?

Delilah: Je hebt toch gezien hoe ze doet? Je hebt toch gehoord wat ze

net zei?

Miribelle: Wat dan?

Delilah: Over dat ze van wanten weet. Dat is haar manier om te laten weten dat ze ons allemaal in haar zak heeft, de hele familie.

Miribelle: Nou zeg je weer zoiets: "in haar zak heeft". Wat bedoel je daarmee?

Delilah (*gaat naar het bureau en pakt het fotoalbum van de familie. Delilah tegen zichzelf*) Ik had moeten weten dat het niet zo eenvoudig was. Ik had het gewoon zelf moeten doen. (*ze gaat terug naar Miribelle*) Ga op de sofa zitten, Miribelle.

Miribelle (*opgewonden*): Gaan we foto's kijken? (*ze gaat op de bank zitten*) Daar ben ik dol op.

Delilah: Ja, foto's kijken. Goed. (*ze gaat naast haar zuster zitten en doet het boek open*) Zie je die foto hier? Wiens portret is dat?

Miribelle: Dat is de hele familie.

Delilah: Mooi. En wie is dit?

Miribelle: Tante Harriët.

Delilah: Fout. Dat is niet tante Harriët.

Miribelle: Niet? Wie is het dan?

Delilah: Oom Harold. (*ze slaat de bladzij om*)

Miribelle: Oom.. Juist. Ik vroeg me al af waar die snor vandaan kwam.

Delilah: Okee. Wie is dit?

Miribelle: Is dat een strikvraag?

Delilah: Geef nou maar antwoord.

Miribelle: Oom Floyd. (*Delilah schudt haar hoofd*) Tante Floyd?

Delilah: Nee. Oom Floyd. Maar bij de lokale politie is hij bekend onder een andere naam.

Miribelle: De politie? Wat heeft hij dan gedaan?

Delilah: Weet je nog dat hij zo graag naar de vlammen staarde in de open haard?

Miribelle: Ja.

Delilah: Dat deed hij ook graag op straat. En dan zorgde hij eerst zelf voor de vlammen. (*ze slaat de bladzij om*) Ken je deze man nog?

Miribelle (*glimlacht*): Natuurlijk, dat was die aardige verkoper die een oogje op me had. Dat is natuurlijk al een hele tijd geleden.

Delilah: En weet je nog wat er met hem is gebeurd?

Miribelle: Ja, vader kwam erachter, en heeft hem beschoten. (*Delilah kijkt haar strak aan*) Nou en? Hij had me gewaar- schuwd dat hij het niet wilde hebben.

Delilah: En weet je ook nog dat je die verkoper nooit meer hebt gezien?

Miribelle: Ik kon me wel voorstellen dat hij daarna wat minder enthousiast was.

Delilah: Heb je je nooit afgevraagd waarom vader juist die nacht plotseling ging tuinieren in de achtertuin?

Miribelle (*wijst met haar vinger naar Delilah*): Bedoel je dat... dat die verkoper?

Delilah: Hij kreeg een heel nieuw terrein, helemaal voor zichzelf alleen.

Miribelle (*realiseert zich iets*): Hee! Jullie hebben al die jaren van alles voor me geheim gehouden!!

Delilah (*staat op, pakt het fotoalbum en legt het terug in het bureau*): Ik begrijp ook niet waarom, je bent altijd toch de helft zo weer vergeten.

Miribelle: Dat is niet waar. Ik heb minstens de helft onthouden. (*er wordt op de deur geklopt. Miribelle gaat naar het raam en kijkt wie er is*)

Delilah: Hè ja, daar zaten we net op te wachten. Wie is het?

Miribelle: Het is Elmira! (*ze gaat naar de deur om hem open te doen*)

Delilah (*haast zich om haar tegen te houden*): Wacht even. Je mag haar niets vertellen over datgene waar we het net over hadden, begrepen?

Miribelle: Natuurlijk. Tenzij... Tenzij ze het zelf aanvoelt met trillingen en zo. Je weet toch dat ze speciale krachten heeft?

Delilah: O ja, ze kijkt in theebladeren voor elke idioot die haar wil geloven.

Miribelle: Maar ze doet het goed.

Delilah: Hoe kun je daar nou fouten mee maken? Ze zijn bruin, ze zijn nat, ze zijn doorweekt. Nee, er is geen kunst aan. (*Libby komt binnen vanuit de keuken*)

Miribelle: Laat maar, Libby, we doen zelf de deur wel open.

Libby: O, bedankt hè? Jefrau Miribelle. Echt, soms behandelde jullie me bijna als iemand fan de familie. En wat voor familie!!! (*ze knipoogt en gaat weer terug naar de keuken*)

Delilah: Zie je nou wel. "En wat voor familie!!" Ze weet te veel, dat zei ik al.

Miribelle: Maar wat doen we nou met Elmira? Ze kan dingen voorspellen. Ze kan dingen aanvoelen.

Delilah: Elmira? Laat die maar eens lekker door de mand vallen. (*ze schuift op op de bank*)

Miribelle: En buiten dat is ze net als wij, gewone mensen. (*ze doet de deur open*) Elmira!! (*Elmira is gekleed in een grote, gebloemde tentjurk. Ze "zeilt" de kamer binnen. Ze houdt haar hand op om Miribelle te weerhouden iets te zeggen. Dan legt ze haar andere hand tegen haar voorhoofd*)

Elmira: Ik voel.... dat jullie net een gesprek hebben gehad! (*Miribelle is helemaal perplex van deze voorspelling*)

Delilah (*sarcastisch*): Nee. We waren net aan het modderwor- stelen. Probeer het nog eens!!

Elmira (*onverstoorbaar*): Een gesprek... over identiteit. (*ze loopt naar Delilah*) Jij en Miribelle waren aan het praten over iemands waard. Iemands beweegredenen, iemands ritme, iemands betekenis in het getij van de tijd. Jullie wilden weten wie iemand werkelijk was.

Miribelle (*behulpzaam*): We vroegen ons af wie er aan de deur stond.

Elmira (*laar haar pose vallen en doet weer gewoon*): Hé, maakt dat indruk, of niet?

Delilah: Elmira?

Elmira: Delilah?

Delilah: Kom je met een bepaalde reden, of ben je ontsnapt uit het gekkenhuis en zoek je hier een schuilplaats?

Elmira (*tegen Miribelle*): Ik heb een ernstige mededeling.

Miribelle: Je hebt een nieuwe baan bij een begrafenisonderneming?

Elmira: Hè? Nee, dat is maar een uitdrukking, net zoals het gezegde dat je met één voet in het graf staat.

Miribelle: Nou ga je wel heel diep!!

Elmira: Eh, hè?

Miribelle: Eén voet. Die graven zijn wel zes voet diep, voorzover ik weet.

Elmira (*tegen Delilah*): Na al die jaren zou ik toch aan haar gewend moeten zijn!!

Delilah: Dat denk ik ook wel eens. Probeer het maar eens met een ander onderwerp, moet je kijken wat er dan gebeurt.

Elmira: O Miribelle, ik heb gisteren zo'n bijzondere droom gehad. (*ze begint in de lucht te "visualiseren"*) Dat moet ik je vertellen!

Miribelle: Wat?

Elmira: Een visioen, een voorgevoel, een voorbode ergens van.

Miribelle (*verbijsterd*): Drie stuks?

Elmira (*breekt haar "trance" af*): Maar luister nou, die droom, die nachtmerrie ging over jou! (*ze draait zich om en wijst naar Miribelle*)

Miribelle: Ik? Een nachtmerrie over mij?

Delilah: Als jij in een droom voorkomt, is het meteen een nachtmerrie, ik weet er alles van.

Elmira: Jij kwam er ook in voor, Delilah.

Delilah: Dat geloof ik niet!!

Elmira: Mijn droom begint met jullie tweeën, samen op de divan, en jullie zaten gezellig te keuvelen. Samen.

Miribelle: Gezellig? Wij samen?

Elmira: Ja, daarom wist ik ook dat het niet echt was.

Delilah (*droogjes*): Hé, wat een leuke jurk heb je aan, Elvira. Ik wist niet dat er circus in de stad was.

Miribelle: Ga door, Elmira. We zaten dus hier...

Elmira (*gaat achter de bank heen en weer lopen*): Net als anders, jullie

zaten thee te drinken. Het was een dag als alle andere dagen, en..
Wat is dat? *(ze wijst naar de theespullen op het blad)*

Miribelle *(kijkt verbaasd op)*: Thee.

Elmira: Thee?

Miribelle: Thee!

Delilah *(koeltjes)*: Ik krijg er kippenvel van. Sjonge jonge, stel je voor.
Thee in een van de zuidelijke staten. Je maakt echt van alles mee.

Elmira *(gaat naast Miribelle zitten)*: Maar dat is nog niet alles, je was niet alleen.

Miribelle: Nee, je zei al dat Delilah bij me was.

Elmira: Ik bedoel dat zij ook niet alleen was.

Miribelle: Nee, ik was er ook.

Delilah *(na een kleine pauze)*: En zo zouden we nog uren door kunnen gaan.

Elmira *(leunt achterover, ze voelt zich onzeker over hoe ze verder moet gaan. Elmira krijgt een ingeving)* Er was nog iemand anders in de kamer dan jullie twee. Maar het was geen mens. *(ze stopt, bijna bang om verder te gaan. Zelfs Delilah merkt een verandering in haar houding op)*

Delilah: Elmira? Wat is er? Wie was er nog meer in die kamer? *(Elmira geeft niet meteen antwoord. In plaats daarvan staat ze op en loopt naar het raam. Daar draait ze zich om en kijkt de zusjes aan)*

Elmira: Het was de Engel des Doods.

Delilah: Elmira!!

Elmira: Echt waar! En hij had de zwartste cape om die ik ooit heb gezien. Zwart als de binnenkant van een graf bij middernacht. En het leek of hij zweefde, heen en weer, heel langzaam. Alsof hij door niets uit zijn evenwicht kon worden gebracht, alsof de zwaartekracht geen invloed op hem had. Die cape rimpelde zo'n beetje als de vleugels van een vleermuis. Toen zag ik ineens zijn gezicht. O Miribelle, hij had alleen maar een grijnzende doodskop, die schudde en naar de levenden grijnsde, en me eraan herinnerde dat hij het laatst lacht, en dat we eigenlijk dwazen zijn dat we überhaupt leven. *(ze stopt met haar verhaal en ze zijn alledrie even stil)*

Miribelle: Denk je dat het door de thee kwam?

Elmira *(loopt naar haar toe)*: Nee, begrijp je het niet, hij probeerde jullie tweeën iets te vertellen.

Delilah: Wacht eens even, nou val je door de mand. Als hij ons iets wilde vertellen, waarom heb ik die droom dan niet gekregen? Of Miribelle?

Elmira: Omdat jullie er niets van zouden hebben begrepen, als je die droom had gehad. En als Miribelle hem had gehad, zou ze hem alweer vergeten zijn als ze zich had aangekleed. Die heeft een geheugen als

een zeef.

Miribelle (*staat op en gaat naar Elmira*): Dus je bent een boodschapper, gezonden om ons te waarschuwen. Een onheilsbode, een postduif.

Delilah: Meer een oude kraai, als je het mij vraagt.

Elmira: Hoed u voor het boze oog! (*ze knikt*) Kijk naar het teken aan de wand. (*ze knikt*)

Delilah: Heeft u teken op uw wand? Verdalg ze met Tilly's tekenverdeler!! (*ze knikt*) Je wist natuurlijk best dat ik hier meteen in zou trappen.

Miribelle: Niet zo spotten, Delilah. Tot nu toe is alles altijd uitgekomen.

Delilah: Dat zal ik niet ontkennen. Ze heeft ons huis kunnen vinden, en onze namen goed onthouden. (*de telefoon gaat. Libby komt binnen en beantwoordt de telefoon*)

Elmira: Het kan me niet schelen of je me gelooft of niet, Delilah Tentrees, maar let op mijn woorden. De dood waart rond in dit huis. (*ze dwaalt door de kamer, en voelt de aura*) Het sluimert nog, het druppelt zijn bloedeloze aanwezigheid in ieder deel van.. (*ze staat nu achter Libby. Ze stopt alsof ze naar de meid wordt toegetrokken. Daar schudt ze haar hoofd en gaat verder*)... in alle delen van het huis, alle hoeken en kieren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto